

عنوان مقاله:

تحلیل حقوقی و اقتصادی زیان‌های ناشی از روان‌آبهای سطحی و نحوه جبران زیان

محل انتشار:

دوفصلنامه دانشنامه حقوق اقتصادی، دوره 29، شماره 21 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 39

نویسنده:

علی روحی‌زاده - دانشگاه بجنورد

خلاصه مقاله:

امروزه آلودگی روان‌آبهای سطحی به عنوان یک بحران جوامع بشری، اغلب کشورها را واداشته است تا در بی‌یافتن راهکارهای قانونی در جهت حل این پدیده برآیند که مهم ترین آنها برقراری مسئولیت مدنی در این حوزه می‌باشد. اگرچه به موجب تحلیل‌های اقتصادی، پرداخت خسارت نمی‌تواند اثر زیادی بر بازدارندگی بهینه داشته باشد، با این وجود، نمی‌توان اثر آن را در کاهش آلودگی آنها انکار نمود. این پژوهش با بررسی جامع منابع موجود و سپس تحلیل یافته‌ها، اینچنین نتیجه گرفته است که، صرف وجود آلودگی موجب ایجاد ضرر می‌گردد، بنابراین کافی است رابطه سببیت بین آلودگی و عامل آن مشخص گردد، تا مسئولیت مدنی مستقر گردد؛ بعلاوه دولت چه از باب نظارت و چه از جهت تصدی گری، می‌تواند مسئول جبران خسارت تلقی گردد، همچنین با ارائه یک تسهییر موسع از مفهوم «ذی نفعی» می‌توان گفت که سازمانهای مردم نهاد در طرح چنین دعاوی «ذی نفع» تلقی می‌گردند و در فرض پیروزی در دعوا، جبران زیان می‌تواند در جهت توسعه پایدار بکار رود. سرانجام اینکه بر اساس الگوی توسعه پایدار در اقتصاد، تولید کالا صرفاً تابعی از نیروی کار و سرمایه نیست، بلکه باید در روند تولید، مواد و کالاهای محیط زیستی همانند آب نیز، مدنظر قرار گیرد. بنابراین، از منظر اقتصاد محیط زیست آلودگی آنها، در دیف هزینه تولید یا مصرف تلقی می‌گردد و هرچقدر این هزینه بالاتر برود، تولید بهینه نیست و رشد اقتصادی تابعی از توسعه پایدار نخواهد بود.

کلمات کلیدی:

بازدارندگی بهینه، آلودگی، ضرر، جبران خسارت، روان‌آب

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1531167>

